

7. marts 1964 omhandlede Arbejdsmarkedets Tillægspension. Det er dog her ligesom for de øvrige ordninger under § 2 en betingelse, at der er tilsikret den pågældende løbende, livsbetingede ydelser til sin tid, jfr. herved forslaget § 14 om de i loven om Arbejdsmarkedets Tillægspension § 7, stk. 3, omhandlede særordninger med kapitaludbetaling for visse ældre arbejdstagere.

ad nr. 4.

Denne bestemmelse omfatter såvel pensionsordninger i ansættelsesforhold i form af pensionskasse som selvpensioneringsordninger i form af forsikring.

I lov nr. 183 af 11. maj 1935 om tilsyn med pensionskasser, jfr. lovbekendtgørelse nr. 163 af 26. maj 1959 („tilsynsloven“) er det bestemt, at private arbejdsgiveres tilsagn om pension til de i arbejdsgiverens virksomhed ansatte personer eller disses efterladte (alders-, invalide-, enke- og børnepension, jfr. i øvrigt bemærkningerne til § 3 om forståelsen af ordet „pension“ i tilsynslovens forstand) skal være afdækket enten i form af forsikring i et anerkendt livsforsikringselskab (pensionsforsikringselskab) eller ved oprettelse af en selvstændig pensionskasse, der er undergivet forsikringsrådets tilsyn. Herfra gælder dog en undtagelse med hensyn til visse virksomhedsledere, herunder administrerende direktører og lignende. For de således undtagne arbejdstagere er der altså mulighed for at oprette pensionsordning med løbende udbetalinger i form af uafdækkede pensionstilsagn fra arbejdsgiveren, jfr. herved bemærkningerne oven for ad nr. 1 om de beskatningsregler, der gælder i sådanne tilfælde.

Tilsynsloven indeholder regler, der skal sikre, at en pensionskasses aktuariemæssigt opgjorte forpligtelser modsvares af kassens indtægter og formue. Endvidere er der i loven givet nærmere forskrifter om medlemmernes rettigheder i tilfælde af udtrædelse før opnået pensionsalder. Den udtrædelsesgodtgørelse, som et medlem måtte have krav på i tilfælde af udtrædelse „i utide“, skal som hovedregel anbringes på en nærmere foreskrevet måde, hvorved det sikres, at udbetaling til sin tid normalt sker i form af løbende pensionsydelse.

Disse bestemmelser bevirker, at nogle af de betingelser, som er fastsat i lovforslaget for pensionsordninger uden for tilsynsloven, hvor der gælder fuld aftalefrihed, har kunnet undlades, for så vidt angår pensionskasseordninger. Det er således ikke for pensionskasseordninger fundet nødvendigt at fastsætte særlige regler om ejerforholdet, således

som det er gjort for så vidt angår forsikring, jfr. forslaget § 4, stk. 2.

Derimod er der ikke i tilsynsloven forskrifter om, hvilken alder et pensionskassemedlem skal have opnået, før han kan få udbetalt alderspension, eller om, hvilke personer der kan indsættes som pensionsberettigede. F. eks. vil der ikke efter tilsynsloven være noget til hinder for, at der i pensionskasservedtægterne tillægges andre personer end pensionskassemedlemmets ægtefælle eller mindreårige børn ret til at få udbetalt pension efter medlemmets død. Man har derfor anset det for rigtigst, at der på disse punkter skal gælde samme skattemæssige vilkår som for de pensionsordninger med løbende udbetalinger, der er baseret på (rente)forsikring, og som derfor falder uden for tilsynsloven.

Det er derfor som fælles betingelse for pensions- og (rente)forsikringsordninger, med løbende, livsbetingede udbetalinger fastsat i nr. 4, at ydelserne skal have karakter af *alderspension* med udbetalinger begyndende tidligst ved den pågældendes fyldte 60. år (medmindre der er dispenseret fra denne aldersgrænse, jfr. herom nedenfor) eller *invalidpension* eller *enke-* eller *enkemandspension* eller *børnepension*. Inden for disse rammer falder ordninger, der tjener typiske pensionsformål, medens andre af renteforsikringsloven omfattede ordninger falder udenfor.

I renteforsikringslovens § 1, stk. 1 c, er den fulde fradrags- (eller afskrivnings-)ret for egne indbetalinger til pensionskasseordninger, renteforsikringer og dermed skattemæssigt ligestillede ordninger med løbende udbetalinger alene betinget af, at forsikringen m. v. er oprettet til fordel for den pågældende selv eller hans pårørende. Dette gælder, hvad enten forsikringen m. v. er oprettet for en arbejdstager som led i en pensionsordning, hvortil der tillige ydes bidrag fra arbejdsgiveren, eller forsikringen eller lignende opretholdes alene ved indbetalinger fra skatteyderen selv som en selvpensioneringsordning. Tilsvarende vilkår gælder i henhold til renteforsikringslovens § 3, stk. 1, for adgangen til ved indkomstopgørelsen at bortse fra arbejdsgiverbidrag til en pensionsordning. Der er med andre ord ikke i renteforsikringsloven nogen aldersgrænse for, hvornår løbende „pensions“-udbetalinger kan påbegyndes, ligesom begrebet „pårørende“ ikke er nærmere defineret i loven. I praksis antages „pårørende“ at omfatte ikke blot ægtefælle og livsarvinger, men også f. eks. forældre, søskende og svigerbørn.

I henhold til nævnte bestemmelse i renteforsikringslovens § 3, stk. 1, der er fælles for pensionsordninger med løbende udbetalinger og med kapitaludbetaling („kapitalpensionsordninger“), er det på den an-